

AdventInfo

A Hetednap Adventista Egyház Magyar Uniójának információs lapja

2022. március 26.

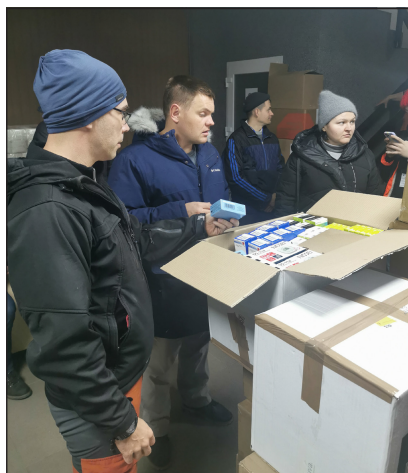
Tekintsünk felfelé, vezessünk Menny felé!

A menekültek felkarolása

A Magyar Unió tagságának cselekvő szeretete az ADRA szolgálatában

„Mert éheztem, és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és befogadtatok engem.” (Máté 25:35)

A szomszédos Ukrajnában február 24-én kirobbant háború következtében kialakult ukrán menekülthullám fogadására és megsegítésére a Hetednap Adventista

Egyház Magyar Uniója, egyháztagek, magánadományozók, cégek és vállalkozók mind bőkezűen adakoztak.

A pénzadományok egy részét tartós élelmiszerek beszerzésére fordítottuk, melyeket a NEEKA Alapítvánnyal és az Akácvirág Egyesület segítségével Kárpátaljára, Munkácsra szállítottunk. A szállítmányok döntő részének Nyugat-Európából történő beérkezését az Osthilfe szervezet tette lehetővé. Lapzártáig 8 alkalommal indítottunk segélyszállítmányt, összesen 800 köbméter – 10 nyergesvontatónak megfelelő mennyiségű – adománnyal.

Kárpátalján dr. Pircsák Albert, a kárpátaljai ADRA Iroda, a NEEKA helyi vezetője és Bíró Róbert lelkes veszi át tőlünk a segélyt, majd osztják ki a környékbeli befogadó szállásokon elhelyezett menekültek részére.

A pénzadományok fennmaradó részét olyan élelmiszerek beszerzésére fordítjuk,

amelyeket könnyen, gyorsan el lehet fogyasztani utazás közben vagy a pályaudvaron való várakozási időszakban.

Jelenleg a gyógyszerellátás Ukrajna-szerte súlyos problémákba ütközik, ezért március 13-án a Chernivtsiben működő Angelia Klinika számára kézbesítettünk gyógyszer szállítmányt, melynek értéke meghaladta az 1 millió forintot. A klinika munkatársai kifejezték hálájukat az adományozó felé.

Természetbeli adományok is érkeztek az ADRA részére (takarók, tartós élelmiszerek, játékok, ruhaneműk), melynek egy részét Kárpátaljára küldjük, egy részét itthon, a szállásadó családokhoz juttatjuk el annak érdekében, hogy a befogadottak ellátása ne jelentsen túl nagy terhet a befogadók részére.

Az ENSZ Humanitárius Ügyeket Koordináló Hivatala (OCHA) március 18-i hírközlése szerint közel 3,3 millió menekült hagyta el Ukrajnát. A Hetednap Adventista Egyház az ADRA-val együttműködve országszerte több imaházban alakított ki szálláshelyeket a menekültek fogadására. Az

Ukrajnával határos régióban 4 gyülekezet van készenlétben: Fehérgyarmaton, Nyírmeggyesen, Kisvárdán és Csengerben, melyek közül az első három helyszínen folyamatosan fogadjuk a menekülteket. Budapesten és országosan is számos szállásfelajánlás érkezett hittestvérektől, akik szeretettel és mély együttérzéssel osztják meg otthonaikat 1-1 éjszakára az átutazó, menekült embertársainkkal.

Március 9-étől kezdődően minden szerdán és vasárnap, ezenfelül március 15-én is szolgáltunk Budapesten, a Nyugati pályaudvarnál. Egy-egy napon 10-13 önkéntessel osztunk forró teát, levest, szendvicset, gyümölcsöt, takarókat, tisztasági csomagokat az ukrajnai menekülteknek.

Átlagosan az alábbi mennyiségeket osztjuk ki egy nap folyamán: szendvics 400 db, Dörmi szelet 200 db, szívószálás üdítő 80 db, banán 30 kg, nedves törülköző 30 db, nagy tusfürdő 10 db, kicsi tusfürdő 15

míg visszatérhetnek szülőföldjükre, otthonaikba. Vannak olyanok is, akik Budapesten maradnak több napig, akár hetekig – míg eldöntik, hogyan tovább –; ők nem tudják, hogy jelen pillanatban mit kezdjenek az életükkel.

A Nyugati pályaudvarnál jó az együttműködés a többi segítség-szervezettel, sok a helyszínen szerzett személyes, jó tapasztalat, melyeket megosztanék az olvasókkal.

Vannak olyan környékbeli lakosok, akik odajönnek hozzánk és megköszönik, hogy segítjük a menekülteket. Többen megkérdezik, mit vásároljanak, mi az, amire a legnagyobb szükség van. Az egyik nap egy idős házaspár adott 10 000 Ft adományt azzal a céllal, hogy vegyünk belőle, amit jónak látunk, és osszuk ki a menekülteknek. Miután elkészöntek tőlünk, az idős úr hirtelen visszafordult, és adott egy újabb 10 000 forintost mondván, hogy ők más-ként nem tudnak segíteni, ezért megkérnek, hogy fordítsuk ezt az összeget is a menekültek javára. Voltak járókelők, akik magas

tápértékű, minőségi alapanya-

db, fogkrém 35 db, fogkefe 10 db, pelenka 75 db, keksz 13 csomag, törölköző 10-15 db, takaró 15 db, egészségügyi betét 20 db, szappan 10 db, müzliszelet 150 db, papírzsepi 20 db, dezodor 8 db, forró tea 8 liter, forró leves 70 pohár, babaétel 10 db, gyümölcspüré 28 db, 0,5 l-es víz 30 db.

A menekültek között leginkább anyák, gyerekek és idősek vannak. Mivel sokaknak vannak rokonaik, ismerőseik nyugaton, legtöbbször hozzájuk utaznak tovább, illetve néhányan Szlovákiába vagy a Cseh Köztársaságba terveznek menni.

Legtöbbször csak néhány éjszakára keresnek szállást Budapesten vagy környékén. Mások (többszörre a kárpátaljai magyarok) hazánkban terveznek maradni,

gokból, házilag készített szendvicseket hoztak (lásd a fenti fotón a felcímkézett zsemle képét, amelyből 30 db-ot kaptunk), mások üdítőket, süteket adományoztak kiosztásra.

Végül néhány rövidke történet, avagy betekintés néhány menekült jelenlegi életrésztébe.

♥ **Olha 54 éves, aki a lánygyermekével, Radmilával (31 éves) és unokájával, Lubawával (8 éves) érkezett a Nyugati pályaudvarra. Kijevből indultak, Spanyolország a cél, ott van jó ismerősük, aki ideiglenes szállást nyújt számukra. Olha**

és Radmila férje otthon maradt, mivel ők hadkötelesek. Olha orosz származású, szülei és rokonai Oroszországban élnek, fiútestvére az orosz hadseregben kénytelen harcolni. Szorongó, zavart lelkiállapotban csak arra vágnak, hogy béke legyen, és visszatérhessenek hazájukba, otthonukba.

♥ **Lena 22 éves egyetemista, Harkov melletti lakos (volt), aki egyedül indult neki a nagyvilágnak, szerencsét próbálni. Lenával a 10. vágány mellett találkoztam, ott szólított meg, hogy segítsék megtalálni a vonatát... Kőbánya-Kispestig igyekezett, majd tovább a repülőtérre, onnan pedig egy Nápolyba induló járatra tervezett felszállni. Van egy távoli rokona, aki abban segíti, hogy szállást ad, míg munkahelyet talál. Lena egyedülálló. Völegénye otthon maradt, hadköteles. Lánya testvére gyermeket vár, aki nem akarta otthagyni a szintén hadköteles férjét. Lena szülei is otthon maradtak, mivel édesanyja sem hagyja magára gyermekei apját, akinek harcolnia kell. Léna azzal a tervvel megy Olaszországba, hogy mielőbb munkát talál, sőt, eltökélt szándéka, hogy olyan munkát keressen férfi rokonainak, amely lehetővé teszi a kimenekítésüket a fegyverfogás kötelezettségei alól.**

♥ **Chernava és Irina testvérpár, 25 év körüliek. Egy Kijevhez közeli kistelepülésről indultak útnak. Egy hétre sikerült nekik szállást találni Budapesten. Ők nem tudják, hogyan tovább, merre menjenek, hol keressék ideiglenes otthonukat. Magyarul nem beszélnek, így azon gondolkodnak, hogy nyugat irányába mennek tovább, mivel tudnak annyira angolul, hogy megértessék magukat. De mivel hirtelen vált céltalanná az életük, nem tudtak még dönteni, hol és hogyan folytassák életüket. Ők is a békét remélik, és várják, hogy mielőbb hazamehessenek.**

A fentebb említett nőtársaimra, szelíd, szomorú, ugyanakkor kedves arcvonásaira, tekintetükre külön-külön emlékszem. Olyannyira emlékezetembe vésődtek az arcok, a rövid beszélgetések, hogy gyakran gondolok rájuk, vajon miképpen, hogyan alakult azóta az életük és terveik megvalósítása. Kívánom, hogy Istenünk vezesse őket útjukon – mindenkor, mindenben, békében!

„Megoltalmazza az Úr a jövővényeket; árvát és özvegyet megtart, és a gonoszok útját elfordítja.” (Zsoltár 146:9)

Lőrincz Melinda
ADRA munkatárs

Amikor az ÉSZ nem áll meg

Rendhagyó országos rendezvény tanúja lehetett több mint 200 fiatal Debrecenben 2022. február 18–20. között. Az ÉSZ Napokat a Magyar Unió Ifjúsági és Egészségügyi Szolgálatok Osztálya együtt szervezte. Hit-tudomány-életmód tematikában, tapasztalt szakemberek mellett megszólaltak fiatal adventista doktoranduszok, tudósjelöltek, akik a hit és tudomány kapcsolatát értik és élik. Az érdeklődés váratlan és meglepő volt.

Péntek este három fiatal pszichológus (Ádok Lilla, Bákonyi Dzsener és Hites-Lukács Vanda) az értelem-érzelem kapcsolatáról adott elő, majd fórumbeszélgetésen a hallgatók mobilapplikáción keresztül kérdezhettek, többek között Hites Bence végzős orvostanhallgatótól is. A szombat reggeli kiselőadás (drs. Kunkli Balázs) és a bibliatanulmány (drs. Magyar Balázs) témája a tudományos gondolkodás köré épült.

Dr. Ősz-Farkas Ernő (ESZO vezető) és Palotás Kristóf (ISZO vezető) igehirdetése a hitet és az „igaz tudományt” Isten kétféle, de egy forrásból származó kinyilatkoztatásaként mutatták be. Istennek van egy e világra vonatkozó kinyilatkoztatása, ami megfigyelés, tapasztalás, kísérlet és bizonyítás útján megismerhető. Ez a tudomány. Ami az ember számára nem mérhető, arra adta Isten a kinyilatkoztatás másik formáját a Bibliát, amiben kijelenti magát. A hit tőle kapott ajándék, az a képesség, amivel megragadhatjuk Isten valóságát. „Helyesen megértve, a tudományos és írott Ige egyetértenek, s kölcsönösen fényt vetnek egymásra. Együtt Istenhez vezetnek, tanítanak a bölcs és jó törvényekre, melyeken át az Úr mun-

Dr. Ősz-Farkas Ernő egészségügyi vezető

kálkodik” (E. G. White: *Tanács tanítóknak.* 426. o.).

Délután három szekcióban (Mentalista, Immun-erő, Patikárius) szakágakra bontva hangzottak el előadások. Két pszichiáter orvos (dr. Nagy Norbert, dr. Kállai Imre), egy fogorvos (dr. Rajki Dávid), három gyógyszerész, egyetemi oktató (dr. Matlák Timea, dr. Gáspár Róbert, dr. Ducza Eszter), egy háziorvos (dr. Szemenyei Gabriella), egy gyógytornász (Nagyné Marosán Réka) és egy végzős orvostanhallgató (Kőszegi Máté) tartottak tudományos ismeretterjesztő előadásokat a Biblia mérlegén. A programot többször is megszakította egy-egy vérpezsdítő torna, amelyet Dikán Dóra gyógytornász vezetett.

A nap záróalkalma volt a plenáris fórumbeszélgetés, amikor anonim kérdéseket kaptak az előadók. A felsorolt szakembereken kívül kérdezni lehetett: dr. Csizmadia Péter szívsebésztől, dr. Nagy Vilmos háziorvostól és Sárközi Géza mentőszakápolótól is. Vasárnap délelőtt pedig Sitkei Zoltán ADRA igaz-

A péntek esti fórumbeszélgetés résztvevői

Palotás Kristóf ifjúsági vezető

gató alapszintű újraélesztési tréninget tartott. Az ének-zenei csapat, a R.A.N.D.O.M. Projekt Kertész Tamás vezetésével végig jelen volt a szolgálataival.

A szakmai programok mellett természetesen nem maradhattak el a sportolási alkalmak és teaházak sem, ahol lehetőség volt egy kis kikapcsolódásra és kötetlen beszélgetésre, társasjátékozásra.

Néhány visszajelzés, ami a kiértékelő lapon érkezett a szervezőkhöz:

- ☛ „A tudomány kevésbé áll közel hozzám, nem gondoltam volna, hogy jól fogom érezni magam, de nagyot tévedtem. Értelmes és érthető előadások voltak. Egy percig sem unatkoztam.”
- ☛ „Az előadók nagyon jól felkészültek, és nem volt unalmas az előadási stílusuk.”
- ☛ „Releváns, szimpatikus szakemberek, nagyon jó témák.”
- ☛ „Változatos témák és érthető előadások a laikusok számára is.”

... és a fórumokról:

- ☺ „Mindenki beszélt és jó fejek voltak, közvetlenek, segítőkészek.”
- ☺ „Szakmai hozzáértés. És még humor is.”
- ☺ „Voltak kérdések, amiket jó, hogy kifejtettek bővebben.”
- ☺ „Nagyon sok feltett kérdésre kaptunk választ.”
- ☺ „Jó szakemberek, jó levezetés. Az is tetszett, hogy nem mindenki válaszolt minden kérdésre, és a mi kérdéseinkre válaszoltak és nem előre gyártott kérdésekre. (Persze azok is lehetnek jók, de ez így jobb volt.)”

Köszönet az előadóknak, segítőknek, a helyi gyülekezetnek, és minden résztvevőnek!

ESZO-ISZO

Gyermektörténet

A R.A.N.D.O.M. Projekt szolgálata

Újraélesztési tréning az ADRA vezetésével

A szombati program résztvevői

Átmozgató torna volt kint is és bent is

Arra kértük az előadókat, hogy néhány sorban emeljék ki az előadásuk legfontosabb mondanivalóját:

Hites-Lukács Vanda – pszichológus

„Az értelem és érzelem kapcsán számos hiedelemmel találkozunk, melyek azt erősítik, hogy ez a két terület ellentétben áll egymással, és sok esetben választásra kényszerítenek minket, hogy érzelmes vagy értelmes emberek legyünk. Valójában azonban az értelem és érzelem között szoros összefüggés van, a korai kapcsolatok talaján kialakult sémaink, életségmélletünk nagyban meghatározzák mit gondolunk, és ez alapján, hogy mit érzünk. Emiatt minden helyzet, amibe kerülünk, egy lehetőséget nyit meg felénk, hogy a reakcióink alapján szembenézzünk magunkkal és belső világunkkal. Ha pedig vállalkozunk erre a feladatra, meglátjuk, hogy nem szeretnénk lemondani egyik funkcióról sem: az érzelmeink megszinesítik a napjainkat, míg az értelmünk által minden adott pillanatban megtalálhatjuk azt, hogy miért érdemes élnünk.

A péntek esti program előadói: Hites Bence, Hites-Lukács Vanda, Ádok Lilla és Bákonyi Dzenifer

őszinteség hozzásegít minket ahhoz, hogy felismerjük a hibáinkat, indítékainkat, belső konfliktusainkat és ezeket Isten elé vigyük. Az előadásban ehhez segítségül hívtuk Sternberg háromszögmodelljét, amely bemutatja a beteljesült szerelmi kapcsolat három elemét: az intimitást, a szenvedélyt és az elköteleződést. Mi segít abban, hogy fejlődni tudjon e három faktor mentén az Istennel való kapcsolatunk? Egy lehetséges alternatíva három levél megírása segítő kérdések mentén, amelyeket az előadásban hallhattunk, és jelenleg elérhetőek a rendezvény Facebook eseményénél. Ahogy felfedjük az érzelmeinket, kevésbé elfogadható valónkat Isten előtt, Ő már kész megadni a szabadulást!

megszűnik, az elfojtás hatására tudattalanná vált érzelmeink pedig alapjaiban határozzák meg működésünket. Az elfojtott érzelmeink belső göcöket képezve szervi tumorokban, szorongásos zavarokban és szomatikus tünetek széles spektrumában nyilvánulhatnak meg, továbbá a bezárkózással korrekatív élményektől fosztjuk meg magunkat.

Felelősek vagyunk egymásért. Egy konténer funkcióval bíró közösség tagjaként, ne hagyjuk egymást elárasztódní, beleragadni a krízisekbe, hanem érzelmeinkre való nyitottsággal és befogadással, Isten szeretetével és elfogadásával, korrekatív tapasztalattal segítjük egymást a testi és lelki sebeink gyógyulásában.”

Dr. Magyar Balázs

Dr. Konkli Balázs

Dr. Kállai Imre

Dr. Nagy Norbert

Dr. Rajkó Dávid

Bákonyi Dzenifer – egészség pszichológus hallgató

„Az ember érző lélekkel jön a világra, és az anyai szentitív odaforulás és érzelmi visszatükrözés által megtanulja különféle érzelmi állapotait beépíteni. Amikor egy gyerek kétségbeesést, szomorúságot, fáradtságot érez, a környezet egyfajta konténer funkcióval tartalmaz, hordoz és osztozik ezekben a nehéz

érzésekben, amivel az egyénnel az lesz a tapasztalata, hogy a nehézség elviselhető, hogy a környezet megtart, hogy az érzelmeit bátran kifejezheti, mert azok nem árasztják el.

Van azonban úgy, hogy az érzelmeinkkel magunkban maradunk, vagy mert nincs befogadó tér a közlésre, vagy egyszerűen csak azért, mert úgy érezzük, hogy a környezetünk reakciója nem lenne szerető és elfogadó. Az ember önmaga felé való nyitottsága könnyen

Ádok Lilla – pszichológus hallgató

Hajlamosak vagyunk a hit kérdésében az értelmet, a gondolkodást középpontba emelni, ezzel párhuzamosan pedig háttérbe szorítjuk az érzelmeiket és a tapasztalati megélést. Azonban ahhoz, hogy a hitéletünk ne egy száraz elvrendszer legyen, szükségünk van arra, hogy szembenézzünk az érzelmeinkkel, még ha azok sokszor nehezen érthetőek, és olykor elfogadhatatlannak tűnnek. Ez a fajta

Dr. Szemenyei Gabriella – háziorvos

„Gondolhatják-e a fiatalok, hogy a covid betegség és következményei őket nem érintik? A válasz egyértelműen nem. Igaz, a gyermekek és fiatalok között nagy többségben tünetmentesen vagy enyhén zajlik a betegség, azonban kis százalékban súlyos lefolyású lehet. Előre nem tudjuk megmondani, hogy kinél hogyan, ezt immunrendszerünk állapota, ismert betegségeink, a genetikánk és a vírus fertőzőképessége együtt határozza meg. Ezért fontos, hogy több ponton védekezzünk. Igyekezzünk az egészséges életmód alapelveivel összhangban élni, de ugyanilyen fontos, hogy felveszük az oltást, hiszen ezzel a koronavírusra speciális ellenanyagok képződnek szervezetünkbe. Ez utóbbit sem sporttal, sem D-vitaminnal, sem vegetáriánus táplálkozással nem érhetjük el. A jelszavunk tehát ez lehet: egészséges életmód és oltás kézen fogva járnak.”

Dr. Nagy Norbert – pszichiáter

„Manapság a körülöttünk lévő virtuális világ rendkívül képlékeny. A szociális platformok valóságteremtő hatásai irányt mutatnak, de

sokszor útvészítőhöz is vezetnek. Amit látunk és hallunk, abban hiszünk, mert a szemünkön keresztül jut az agyunkhoz a környezetből az információk 70%-a és a fülünkön keresztül az külső stimulusok 20%-a, úgymond ezek a távvezérlő érzékszerveink, és ha valakit be akarnánk csapni, ezekre hatva lehetne a legegyszerűbben.

Lehetnek igazi támpontok, bízhatunk a saját érzékszerveinkben? Miért hiszünk el az álhíreket? Miért dőlünk be a hamis állításoknak? A legtöbb esetben azért, mert azok igaznak tűnnek és sok esetben nincs viszonyítási alapunk, és nem tudjuk ellenőrizni azok háttérét. Sokszor viszont el akarjuk hinni, mert jó elhinni, amit látunk meg hallunk a csábító és kecsesítő hatás miatt. A hamis azért megtévesztő, mert mindig valósnak és igaznak tűnik.

A kognitív modell szerint a feldolgozás eredményeképpen egyfajta képet alkotunk a világról és a belső folyamatainkról, és ennek következtében nem közvetlenül a külső vagy belső környezetükre reagálunk, hanem a környezetünkről alkotott képre. Ilyen például a placebohatás is, amit inkább az vált ki, hogy az egyén hisz a kezelés előnyeiben, és hogy jobban érzi magát, nem pedig a placebo jellemzői.

Tehát a környezetünk is megtévesztő, és talán legtöbbször mi magunk vezetjük meg magunkat. Fontos a híreket ellenőrizni, hogy mindig hiteles forrásokból merítsünk támpontokat, és még fontosabb az önismeret és saját irányultságaink tudatosítása, hogy ne akarjunk hinni csak azért valamiben, mert számunkra érdekesnek vagy érdemesnek tűnik.”

Köszegi Máté – orvostanhallgató

Az előadás során dióhéjban megismertük az immunrendszer működését: a kórokozók bejutásának módját, azok felismerését és elpusztítását. Megvizsgáltuk, hogy mi a különbség a veleszületett és az adaptív immunrendszer között. Végül ábeszéltek, hogyan működnek az oltások, és hogyan tanítják a szervezetünket, így nyújtva védelmet a valódi kórokozó támadása esetén.

Nagyné Marosán Réka – gyógytornász

„Mozgással a testért, lélekért. Az immunrendszer támogatásának egyik legnagyobb eszköze a testmozgás, hisz így juttatjuk el a fontos immunanyagokat a szervezet minden részébe. Rendszeres gyakorlatokkal támogatjuk a vérkeringést. Ebbe tartoznak a hagyományos tornák mellett a légzőgyakorlatok is. Mindezek segítenek a jó hormonok termelésében, így kiegyensúlyozottabb, egészségesebb életet élhetünk. A testi kitartás, küzdelem segít a függőség, negatív mentális állapotok elleni harcban is. E mellett az aktív lelki élet is ugyanúgy fontos; a Biblia üzenetei immunanyagok a lelkünknek. Ehhez kapcsolódó tetteink teszik teljessé az »immunválaszt«.”

Dr. Ducza Eszter – gyógyszerész, egyetemi docens

„Ma már ismert, hogy az öröklődés genetikai szabályait befolyásolhatják a környezeti tényezők (pl. stressz, étkezés, mozgás stb.), amelyek be- és kikapcsolhatják bizonyos gének működését – ennek tudománya az epigenetika. A depresszió, cukorbetegség, elhízás olyan betegségek, amelyek kialakulásában szerepe lehet az epigenetikai hatásoknak. A közhiedelemmel ellentétben ezek az epigenetikai mechanizmusok jelentősek, de nem mindenhatóak. A genetikai és epigenetikai szabályozó folyamatok egymás mellett működő, egymással kölcsönhatásban lévő jelenségek, amelyek együttesen befolyásolják a gének működését, a betegségek kialakulását.”

Dr. Gáspár Róbert – gyógyszerész, egyetemi docens

„Mindenne jó gyógyszer sosem lesz, mivel egyrészt a gyógyszerhatás általában specifikus, így nem lehet sok betegséget kezelni egy szerrel. Másrészt a szervezetünkben lévő genetikai különbségek miatt előfordulhat, hogy ugyanolyan betegségben ugyanarra a gyógyszerre két ember eltérően reagál, mert a gyógyszer hatást befolyásoló bontó enzimek vagy éppen szállítófehérjék egyéni különbsége akár felerősítheti, akár gyengítheti a hatást. A gyógyszer szedése mellett mindig

fontos az életmód is, mivel a legtöbb gyakori betegségben (pl. magas vérnyomás, cukorbetegség) a kiváló gyógyszerek ellenére sem lehet normalizálni a kóros értékeket, ha a beteg megfelelő életmódváltással nem támogatja a gyógyszeres kezelést.”

Dr. Rajki Dávid – fogorvos

Gyakran találkozunk mindennapjaink során különböző kockázatokkal. Az egészségügyben is jelen vannak, így mindig fontos arról tájékozódunk, hogy egy vizsgálat, vagy kezelés milyen kockázatokkal jár, ezek mennyire gyakoriak, vagy éppen súlyosak, és ezeket az információkat a helyükön kell kezelni. Nem érdemes sem felfújni a problémákat, sem alábecsülni a kockázatokat. Fontos azt is figyelembe venni, hogy a vizsgálat vagy kezelés elutasításával hiába zárjuk ki az azokkal járó kisebb kockázatokat, ha közben nagyobb rizikónak tesszük ki magunkat kezelés nélkül. Egy betegséggel járó kockázatokat nem lehet figyelmen kívül hagyni, mert ugyanúgy a döntésünk részei, mint a kezelése kockázatai. Ha nem vagyunk biztosak, hogy mivel nézünk szembe, vagy nem értjük teljesen a kockázatokat, kérdezzünk bátran az orvosunktól, és ő segíteni fog nekünk. Szakemberként ők a legalkalmasabbak arra, hogy számunkra a legerősebben, teljes körű tájékoztatást adjanak az adott problémáról.

Dr. Nagy Vilmos

Dr. Csizmadia Péter

Dr. Gáspár Róbert

Dr. Mailák Tímea

Dr. Sárközi Géza

Dr. Szemenyei Gabriella

Drs. Kunkli Balázs

A mai modern tudományos és biblikus gondolkodásmód között feszülő ellentét alapvetően a világunkban tapasztalható jelenségeket kiváltó tényezők mibenlétének a magyarázata miatt van. A tudomány kizárólag természeti törvényekkel leírható, természetes okokat fogad el, de ez nem volt mindig így. A modern tudományt elindító felfedezők a teremtés tanulmányozásában Isten teljesebb megismerését látták [1]. Bármennyire is furán hangzik, a bibliai világkép tette lehetővé a tudomány kibontakozását [2]. Az Éden kertjében kapott feladat (1Móz 2:15) sikeres teljesítéséhez a természettudományos ismeretek, és ehhez a tanulmányozás, kutatás nélkülözhetetlenek.

A különbségek ellenére vannak közös pontok a két gondolkodásmódban. A nyitott (1Thessz 5:21), önvizsgáló, becsületes (Zsolt 139:23–24), szorgalmas, kutató és tanulmányozó (ApCsel 17:11) lelkület elméletben nemcsak egy tudóst, hanem egy Krisztust követő tanítványt is jellemez. Elméletben. A gyakorlatban sok tudós ezeket a szabályokat áthágja. Többek között ezért nyilatkozta Richard Horton, a Lancet főszerkesztője az orvos- és egészségügyi közleményekről, hogy nagy részük nem felel meg a valóságnak, nem reprodukálhatóak, megismételhetők [3,4], pedig ez lenne a tudomány fő pillére. Ez egy olyan pont, ami miatt a betegekért folytatott imádkozást, mint gyógyító tényezőt nehéz lenne tudományos alapokra helyezni. Adott körülmények mellett, bizonyos szórás

küszöb alatt Istennek mindig ugyanúgy kellenie válaszolnia ezekre az imákra. Ateista kutatók is elfogadják, ilyesmit nem lehetne tőle elvárni [5]. A megismerés módszerének hiányosságai miatt nem lehet kizárni bizonyos mozgató erők létezését. A biblikus gondolkodásmódban érdekes megfigyelni, hogy a hit a korábbi megfigyeléseken, tapasztalatokon alapul (Zsid 12:1). »Isten sohasem kívánja tőlünk, hogy valamit elhiggyünk anélkül, hogy elegendő bizonyítékot adna, melyre hitünket alapozhatjuk« [6].»

Dr. Matlák Tímea – gyógyszerész

„Vannak, akik mindenre gyógyszert vesznek be, és olyanok is akadnak, akik semmi pénzért nem használnak szintetikus eredetű készítményeket. Ez a képzeletbeli skála két vége. Te mit veszel be, és mi alapján?»

A döntéseinket sok minden befolyásolhatja (család, barátok, környezet, reklám, közösségi média), és bizony nem könnyű kiigazodni a rengeteg információ között, amivel el vagyunk árasztva.

A legfontosabb az, hogy tanuljunk meg kritikusan gondolkodni. Ha utána akarunk járni egy terméknek vagy szolgáltatásnak, célszerű megtervezni, azt hogyan is tesszük.

- 1) Keresd meg egy megbízható szakembert, aki jártas az adott területen!
- 2) Döntsd el, mennyi időt akarsz eltölteni a téma kutatásával!
- 3) Tervezd meg, milyen keresőszavakat használsz az interneten! Szűkítsd a keresést egy releváns, tudományos társa-

ság nevével! (Ha kardiológiai témában keresel, például írd mellé, hogy Magyar Kardiológusok Társasága.)

- 4) Ha találtál hasznosnak tűnő információt, mindenképp gondold át: Aki az adatokat, információkat szolgáltatja, annak fűződik-e érdeke az értékesítéshez? Joggal vetődik fel a kérdés, hogy ebben az esetben megbízhatóak-e a gyógyszercecék? Mennyire vagyunk kiteve a gyógyszerlobbinak? Az elmúlt 10 évben számos intézkedés történt, amiről jó tudni:

- 2016 januárjától kötelező a cégeknek nyilvánosságra hozniuk az orvosokkal és az egészségügyi intézményekkel kötött szerződéseik legfontosabb adatait úgy, hogy beazonosítható legyen, hogy a támogatott mire és mekkora összeget kapott;
- minden gyógyszerkutatást regisztrálni kell (<https://www.clinicaltrialsregister.eu/>);
- 2012 óta a kutatási eredményeket – legyen az negatív vagy pozitív – publikálni kell legfeljebb 2 éven belül.

Az egészségünkért csakis mi vagyunk a felelősek, mi döntjük el, mit is »veszünk be«. Ezért nagyon fontos, hogy használjuk a saját eszünket és az időt nem sajnálva járjunk utána ennek mi magunk. Legyünk hálásak Istennek a tőle kapott egészségünkért és óvjuk azt tudatosan a tőlünk telhető legjobban.»

ESZO-ISZO

Csizmadia Róbert DET elnök

V. Duna Bibliakonferencia

A Terézvárosi Gyülekezet kápolnájában került megrendezésre 2022. február 25–27. között a Dunamelléki Egyházterület és az Adventista Teológiai Főiskola tudományos Bibliakonferenciája, melynek mottója és témája: Az örökkévaló evangélium egy örökké változó világban. Adventista identitás és a küldetés.

Változó világ

Ami a korábbi évekhez képest más volt:

- 1) Az online közvetítés mellett végre ismét személyes jelenléttel vehettünk részt a konferencián.

- 2) Nem voltak szekciók, viszont a plenáris- és a kiselőadások, a videobejátások, illetve a fórumbeszélgetések gyors váltakozása pergősebbé és színebbé tette az eseményt.
- 3) A háború kitörése és hírei egyben beáramyékolták a konferenciát, másrészt megerősítettek abban, hogy a legaktuálisabb kérdés az, hogy mint Isten maradék egyháza betöltjük-e és végezzük-e azt a szolgálatot, melyre elhívást kaptunk.
- 4) Az előadások meghallgatása és a közös tanulmányozás mellett lehetőség volt a gyakorlatban is kifejezni odaszánásunkat. Szombaton az ADRA menekültéért végzett szolgálatára csak a helyszínen több mint 1 millió forintot gyűjtöttünk össze, és emellett felajánlhattuk szállásként otthonainkat, imaházainkat, önkéntes szolgálatunkat.

Prof. Dr. Szilvási József előadását tartja

Ami örökkévaló

Bár sokszor azt gondoljuk és úgy érezzük, hogy egyedül a mi emberi erőfeszítéseinken, az evangelizációs módszereinken, a programjaink számán múlik az evangélium célba érése, azonban dr. Mihalec Gábor és dr. Gallusz László nyitó előadásaiiban rávilágítottak a Biblia misszióról szóló alapvetéseire:

Isten az első és a legnagyobb misszionárius

„A biblia szerint Isten missziója ad alaphangot az egyház missziójának értelmezéséhez. Ha a Bibliát olvassuk elejétől kezdve az első laptól az utolsóig, ezt az alapvető koncepciót találjuk, hogy Isten az első és a legnagyobb misszionárius.”

„Az egyház Isten-emberi intézmény, melyet maga Jézus vezet és épít, és a pokol kapui sem vehetnek rajta diadalmat.” (Dr. Gallusz László)

Isten célja: a közösség helyreállítása

„Isten maga közösség, ezért az Ő gyermekei is közösségekben élnek, és így a missziós fókuszunkat is közösségekre, a családokra, házaspárookra kell irányítanunk.” A missziós gyakorlatban ez azt kell jelentse, hogy nemcsak egyénekre figyelünk oda, hanem kapcsolatrendszerre. Nem akarunk valakit kiemelni a családjából, hanem azt szeretnénk, hogy a családjával együtt forduljon Isten felé.” (Dr. Mihalec Gábor)

Hogyan?

Kétségkívül még most is tartana a konferencia, ha az Isten által nekünk adott összes missziós módszert és lehetőséget ismertettük volna. Mivel azonban csak egy hétfőre állt rendelkezésre, így csupán szemezgettünk azokból.

Régi és új eszközök

Többek között megismerhettük, „Ellen G. White és Miller Vilmos vallomásait saját keresztény küldetésükről, identitásukról” (dr. Michelisz Richárd); vagy azt, hogy milyen kihívásokkal küzdött az adventmisszió a 19. század második felében (prof. dr. Tonhaizer Tibor). DMin. Szilvási András „Miért és hogyan csatlakoznak a Hetednap Adventista Egyházhoz a felnőttként hitre jutók?” című előadásában bemutatta az ATF hallgatóival

Dr. Gallusz László

DMin. Szilvási András

Ócsai Tamás unióelnök

Fórumbeszélgetés a konferencián

közösen végzett felmérésük eredményeit. Hites Gábor a kiscsoportos misszió kapcsán mélt szemesyenes tapasztalatairól, és arról, hogy miként lesz a „Tanítványból tanító”. Emellett hallhattunk arról, hogy milyen tanulságokkal szolgálnak az adventista gyülekezetalapítók (Bihari Csaba); vagy hogy mit tettek a nők a magyarországi adventista misszióban (Bodnár Jánosné). Illetve, hogy miként használható fel a szombatiskola (Zarkáné Teremy Krisztina); a könyveink (dr. Gyetvai Gellért); az egyházi zene (Juhász Zsuzsa); a digitális világ (Kis István); a képregények (Ömböli Dávid); vagy akár egy világi fesztivál (Ömböli Krisztián) is az evangélium örömmüzenéneke továbbadásában.

Üstökösök helyett csillagok

A megannyi módszer használatának lényegét prof. dr. Szilvási József az „Evangéliumi szolgálat a város központjában” című előadásában elhangzottak summázzák leginkább, azaz, hogy bár sokan üstökös módjára fel- és eltűnnek a misszió égboltozatán, viszont az igazi adventista küldetés az állandó jelenlét megélése. Ahogy E. G. White írja: „Egyedül Krisztus módszere vezet igazán eredményre az emberekkel való kapcsolatfelvételen. A Megváltó az emberek között járt, mint aki a javukat akarja. Együttérzést tanúsított, szolgálatát megadta azt, amire szükségük volt és elnyerte bizalmukat. Azután így szólt: »Kövessetek engem!«” (E. G. White: *A nagy Orvos lábnyomán*).

Az előadások videói és az előadókkal készített rövid interjúk elérhetőek és visszanezhetőek a Dunameléki Egyházterület YouTube-csatornáján www.youtube.com/c/HírhálóDET és Facebook-oldalán www.facebook.com/

com/hnadet. Illetve, terveink szerint az előadások bővebb, írott változata még az idén megjelenik az ATF gondozásában.

Legyél Jézus munkatársa!

Végezetül álljanak itt Csizmadia Róbert (DET elnök) záróbeszédének szavai és felhívása: „Itt az ideje, hogy olyan emberek legyünk, akik hitet, reményt és szeretetet visznek minden embernek, akik körülöttük vannak, akikkel találkozunk. Higgyétek el, van már elég bánat, harag, keserűség és önvád a világban! Mi legyünk a hit, remény és szeretet követői!

Mit visztek magatokkal? Mit tanultatok meg? Hogyan lehet összefoglalni mindazt, amiről tanultunk? Mi az, amit ti kiemelnétek?

A misszió előfeltétele és alapja Isten személyének megismerése. Elődeink egy szerető és megváltó Istent hirdettek, és nekünk is Őt kell megtalálni és továbbadni. Ennek a közvetítésnek azonban előfeltétele, hogy engedjük Istent, hogy átformáljon bennünket egyénileg és közösségre is az Ő képére és hasonlatosságára. Ha Isten közössége és az egymással való közösségünk a meghatározó identitásunk lesz, nemcsak önmagunk legjobbát tudjuk megélni, hanem másoknak is utat mutathatunk. Nemet kell mondanunk olyan kísértéseknek, amik mérgezők erre az identitásunkra nézve. Erősíteniünk kell minden jó és működő eszközt és programot, de kreatívan fel kell fedeznünk új eszközöket és programokat is. Felismertük, hogy van lehetőség a misszióra! A városokban, a fesztiválokban, a leghihetlenebb helyeken: JÉZUS MÁR OTT VAN EGY EMBER MELLETT, ÉS VÁR RÁD, HOGY A MUNKATÁRSÁ LÉGY!”

Toth Szilárd
DET titkár

A gyülekezet kórusának szolgálata

VIRÁGZÓ NŐK ISTEN KERTJÉBEN

„Isten megajándékozott optimista, pozitív, nyitott, személyiséggel!”

Interjú Molnárné Kaposi Ildikóval

– Milyen családból származol, hogyan emlékszel vissza gyermekkorodra, fiatalságodra?

– Ateista családban nőttem fel, anyukám szociális gondozónőként, apukám villanyszerelőként dolgozott. Van egy bátyám, ő 3 évvel idősebb nálam. A családukból nagymamám volt csak akkoriban hívő. Ő katolikus, de olyan cselekvő hittel és szeretettel rendelkezik mind a mai napig, ami igazán példamutató! Ha lehet emberi példaképet választani, számomra ő az. Minta az élete, a házassága – amely 69 évig nagy-nagy szeretetben tartott –, a családhoz való viszonya, az önzetlensége. Azt hiszem, hogy Istenről őáltala már egészen kicsi koromban tanulhattam – bár nem beszélünk róla, a nagymamám életében Őt láthattam.

– Milyen esemény volt az, ami mozgáskorlátozót tett, és ez milyen változást hozott az életedben?

– Fejlődési rendellenességgel születtem, melynek következtében a bal lábam hiányzik. Úgy gondolom, hogy szerencsés helyzetben vagyok azokkal szemben, akik valamilyen traumát éltek át és azáltal váltak mozgáskorlátozottá. Nekem nem volt ilyen törés az életemben. Anyukám egész kicsi koromtól önállóságra, önmagam elfogadására és elfogadtatására nevelt, amiért nagyon hálás vagyok neki. Integrált közegben tanulhattam, nyílt, mások felé érdeklődő, barátságos személyiséget kaptam az Úrtól, így a beilleszkedéssel többnyire nem volt problémám.

– Mikor és hogyan ismerkedtél meg férjeddal?

– Éppen ma van az első találkozásunk 28. évfordulója! 13-14 évesen ébredtem rá arra, hogy sok sorstársam mennyire elszigetelten él, nehezen barátkozik, nem találja a helyét a világban. Arra gondoltam, hogy valahogyan segítenem kellene. Létrehoztam hát egy levelezőklubot, ennek hírére több újságban meg is hirdettem, és nagy örömmre kedvező fogadtatásra talált az ötletem. Egyre gyarapodtunk, mély és tartós barátságok születtek ép és sérült fiatalok között. Miklós akkoriban gyógypedagógiát szeretett volna tanulni,

olvasta a klub hírére az egyik magazinban, és írt nekem. Elkezdtünk levelezni, aztán levelezésből találkozás lett, amit még több találkozás követett, ebből pedig szerelem és házasság lett!

– Mikor és hogyan döntötted el, hogy megkeresztelkedsz és adventista leszel?

– Ahogy említettem, én ateista családban nőttem fel. Miklós pedig 3. generációs adventista. Általa ismertem meg ezt a vallást, a közösséget. Legelőször Kelenvölgybe vitt el gyülekezetbe, ahol első pillanattól kezdve nagyon jól éreztem magam. Olyan szeretetet, befogadó közeget és Isten érezhető jelenlétét tapasztaltam, ami megragadott. Eleinte csak akkor jártam szombatokként gyülekezetbe, amikor a párom jött és elvitt, aztán úgy éreztem, hogy minden héten ott a helyem. Akkor a családi kupaktanács döntése értelmében eljött velem a nagymamám, hogy megnézze, mégis hova, kikhez járok, és mivel ő is jókat tapasztalt a gyülekezetben, megkaptam az áldásukat, és attól kezdve járhattam rendszeresen. Ahogy telt az idő, úgy indított a Szentlélek arra, hogy keresztelkedjek meg, ami 1998. január 18-án meg is történt.

– Hogyan lettél és mióta vagy lelkesfeleség?

– Az udvarlási időszak nálunk picit hosszúra nyúlt, mert még mindketten tanultunk, Miklós már teológiára járt, én pedig érettségi után egészségügyi operátor-képzésben vettem részt. 1999. július 11-én kötöttük össze az életünket, az esküvőnk csodálatos volt (persze tudom, a sajátja mindenkinek az), én repedtem a boldogságtól! Pici kislánykorom óta arról álmodoztam, hogy menyasszony leszek, feleség, majd anyuka. A jó Isten kegyelméből mindez megadatott nekem, amiért végtelenül hálás vagyok! A házasságkötésünkkel már tudtuk, hogy lelkesfeleség leszek, amitől az elején picit meg is rettentem, mert túl nagy felelősségnek és nehézségnek éreztem. A közös hitünk, az Istenbe vetett bizalmunk és a férjem megnyugtató, erőt és biztosságot mutató magatartása azonban átsegített ezen a szakaszon.

Molnárné Kaposi Ildikó férjével, Molnár Miklóssal

– Milyen korábbi, illetve jelenlegi szolgálati területen dolgoztok?

– Az iskoláink befejezése után Bózsavára költöztünk, ahonnan először a Telkibányán és Nyíriben lévő gyülekezetekben kellett szolgálnunk, majd a KERAK-ból való csatlakozásunk után Göncöt, Sátoraljaújhelyet és Szerencset is megkaptuk. Különleges helyzetben voltunk, hiszen 19 évig élhettünk Bózsván. Elméletben többször is felmerült a költözés gondolata a vezetőségben, aztán az Úrnak mégis más terve volt. 2019 őszétől viszont új lakhelyünk van, Mályiban élünk, Miklós lett a lelkes a Miskolc B gyülekezetben, Bükkszentkeresztben, Izsófalván, Kazincbarcikán és Ózdon.

– Hány gyermeketek van, milyen korúak és mit tanulnak?

– Vivien 20 éves, a Miskolci Egyetemen gyógypedagógiát tanul, most elsőéves. Bálint 17 éves, Miskolcon, a Zeneművészeti Szakközépiskolában harsona-szakon most 11. osztályos, jövőre fog érettségizni. Veronika 15 éves, szintén Miskolcon tanul, egy evangélikus gimnáziumban pedagógia szakra jár. Sebestyén 14 éves, a helyi általános iskolában 8. osztályos. Épp most zajlik a felvételi eljárás, így még nem tudom, hogy szeptembertől hová megy. Nem igazán tudja még, hogy mi érdekli, mi szeretne lenni, ez egy kicsit nehéz időszak, de ahogy a testvéreimél is

kialakult, biztos vagyok benne, hogy ő is megtalálja a maga útját.

– **Miben tudod férjedet segíteni?**

– Elsősorban abban, hogy igyekszem elég jó feleség és anya lenni, minél kevesebbet zsörtölnödni. Aztán persze a szolgálatában is igyekszem aktívan részt venni, bár nekem a „háttérunka” megy jobban. Szeretek az emberekkel beszélgetni, sokszor tapasztaltuk, hogy akik nem annyira közvetlenek, nekem talán jobban megnyílnak – így gyakran olyan jól kiegészítjük egymást.

– **Mindig mosolyogni látunk, ki és hogyan ad erőt neked a mindennapi gondokban, a családban?**

– Azt hiszem, hogy Isten megajándékozott engem egy alapvetően optimista, pozitív, nyitott személyiséggel. Emellett pedig már

eddig is annyi, de annyi áldását élvezhettem, hogy képtelenség lenne hálátlannak, búskomornak lennem! Amióta az eszemet tudom, most már tisztán látom, hogy Ő vezetett, egyengette az utamat, és egészen biztos vagyok benne, hogy az életemben minden, de tényleg minden a lehető legjobban alakult. Az Úr adta az életemet, Ő adja minden naphoz az erőt, Ő mutatja meg, merre nézsek, merre haladjak, Ő adta a világ legjobb férjét és a legszuperebb gyerekeket nekem. Ha ezekre gondolok, akkor pedig mosolyra szalad a szám.

– **Mit üzensz a mai lelkészelekedéseknek?**

– Azt, hogy mindig haladjatok egy úton, szerintem ez a legfontosabb! Ha közös a cél, a feladat, akkor az akadályokat is könnyebben vesszük, jobban meg tudjuk érteni a férjünket, ezáltal hatékonyabban tudunk segíteni neki. Nem kell tökéletesebbnek

lennünk, mint Isten bármely gyermekének, ha ezt a terhet le tudjuk rakni, máris könnyebbek lesznek a mindennapok.

Ha megengedtek egy ajánlást, akkor olvassátok el dr. Emerson Eggerichs: Szeretet és tisztelet című könyvét! Mi most olvassuk (a gyülekezetünkben férfi és női imakör is alakult ezzel kapcsolatban), és rengeteget tanulunk belőle. Hiszem, hogy akik a benne olvasottakat igyekeznek beépíteni a mindennapjaikba, azok házasságát különlegesen megáldja Isten, és a kapcsolatuk még mélyebb, bensőségesebb, szerelmesebb lesz.

Bodnár Zsóka
NSZO vezető

A Szünidei Bibliatábor ajánlója gyerekeknek

Barátok egy életre

Dávid és Jonatán

Örömmel várjuk Balatonlelén 2022. július 4-10. között a 6-14 éves korú, rutinos szünidei bibliatáboros gyerekeket, fiatalabb testvéreiket, barátait és azokat is, akik még csak most jönnek először a táborba!

Az idén a tábor témája a barátság lesz. Madarat tolláról, embert barátjáról – mondja a közmondás. Az biztos, jó annak, akinek barátja van, hiszen van egy személy az életében, akiben megbízhat. Vannak azonban olyanok, akiknek nincs barátjuk, talán mert bátortalanok, nem mernek mások felé nyitni, vagy esetleg volt már egy rossz tapasztalatuk. A táborban Dávid és Jonatán barátságtörténetén keresztül megtanuljuk, mi jelent az igaz barátság, és nap mint nap egy újabb tippet is kapunk ehhez.

A táborban már eddig is születtek barátságok, és reméljük most is fognak. Mi sok-sok lehetőséget biztosítunk ehhez: közösen kirándulunk, csapatversenyeket, vetélkedőket szervezünk és nem hagyjuk ki a Márton cukrászda meglátogatását sem. Készítünk barátságkarkötőt is, hogy

a tábor végén legyen mivel megajándékozni a barátunkat.

A kerettörténetet Filippa, az idegen bolygóról érkezett lány adja, aki nem ismeri a barátság fogalmát, hiszen az ő bolygóján nincsenek érzelmek. Egy esti csillagles alkalmával szeretné is majd ezt a bolygót megmutatni nekünk.

Jelentkezni a következő linken lehet: <https://forms.gle/KawSkAqyuQfUSK-VG8> Jelentkezési határidő: június 25. Ha a szálláshelyek megtelnek, a regisztrációt korábban is lezárhatjuk.

A tábor teljes összege 53 000 forint, ami a szállást, az étkezést, valamint a tábori programok költségeit tartalmazza.

Jelentkezéssel egy időben kérjük, fizessetek be 26 500 forint előleget a következő számlaszámra: OTP Bank 11742331-23004964-00000000 (kedvezményezett: Életpont Nonprofit Kft.). A közlemény rovatba írjátok fel a gyermek nevét és az SZBT szót! A befizetést igazoló másolatot küldd el a következő e-mail címre: [gyermekszolgálatok@gmail.com!](mailto:gyermekszolgálatok@gmail.com)

A tábor kizárólag gyerektábor, tehát csak gyerekek vehetnek részt.

Tanítótársaimmal együtt mi már nagyon várjuk a találkozást!

Mihalec Dóri
Gyermekszolgálatok Osztálya

Programajánló

Olvassuk együtt!

Április hónapban is folytatjuk az *Ellen White mindennapjai* című könyv közös olvasását. Most a 3. és a 4. fejezet következik, a 33-52. oldalig terjedően.

A könyv megeleveníti olvasói előtt azt az embert, akit sokan csak íróként ismertek eddig. Láthatjuk mint háziasszonyt, mint családanyát, mint feleséget és mint barátot. Egy szóval, láthatjuk őt, mint embert.

Bodnár Zsóka
Női Szolgálatok Osztálya

JÓ TUDNI!

Az *Adventista félóra* következő műsorát **április 29-én**, pénteken, **13.30-kor** sugározza a **Kossuth Rádió**.

• ✎ • ✎ •

Az *AdventInfo* következő száma **április 30-án** jelenik meg.

Búcsúzunk...

Pócsi László

1948–2022

Pócsi László 1948. február 20-án született Nyíregyházán, szülei, Pócsi László ácsmester és Tomasovszki Ilona varrónő második gyermeke, egyben első fiúgyermekéeként. Szülei az ő születését követően keresztelkedtek meg, és lettek a H. N. Adventista Egyház Nyíregyházi Gyülekezetének hűséges és meghatározó tagjai. Édesapja, az újszülött Lászlót a kezében tartva a Lélek indítására azt mondta feleségének, hogy gyermeküket Istennek ajánlják, és lelkésznek nevelik.

Általános iskolai tanulmányai után nagy nehézségek árán került be a nyíregyházi Kossuth Lajos Szakközépiskolába. A nehézségeket az okozta, hogy nem volt sem úttörő, sem pedig KISZ-tag. A középiskola elvégzése után a Honvédség speciális bázisán, Nyírtelken egy újabb elektromos szakmát sajátított el. Az itt töltött időszak két döntő fordulatot hozott számára. Az első az volt, hogy elhatározta, többé nem kötelezi el magát olyan intézménynél, ahol nem tudja Istent szolgálni. Élete másik meghatározó élménye pedig az volt, ahogy arról egyik korábbi önéletrajzában is ír, hogy „...itt ismerhettem meg életem egyetlen párját, drága feleségemet, Hegyes Irént, akivel 1969. augusztus 6-án házasságot kötöttem.” Házasságukból három leánygyermek született: Virág, Laura és Rita. Az Úrral 1973. október 27-én együtt kötöttek keresztség által szövetséget. Közös életük nem volt küzdelmekről mentes, de sok boldog tapasztalatnak volt a forrása.

Világi munkahelyein volt csoportvezető, üzemvezető, TMK-vezető, miközben a Nyíregyházi Gyülekezetben ifjúsági, később diakónusvezetőként és szombatiskolai tanítóként is szolgált. Életének felejthetetlen időszakai voltak ezek az évek, hiszen a gyülekezetet mindig második otthonának tekintette. 1979-től 1987-ig igehirdetőként

szolgált a környező gyülekezetekben. Isten iránti ragaszkodása és hűsége a munkahelyein sok megpróbáltatással járt együtt. Az igehirdetői szolgálattal párhuzamosan segédmunkásként dolgozott, amit nagy iskolának tekintett. Elmondása szerint itt tanulta meg Jézus szavait a gyakorlatban is alkalmazni: „...aki téged arcul üt jobb felől, fordítsd felé a másik orcádat is” (Mt 5:39). Ezután hívta el őt az Úr a lelkészi szolgálatra, 37 éves korában, szó szerint a munkapad mellől, egy alig négy négyzetméteres kis műhelyből az akkori unióelnök, a területi elnök és a helyi lelkész által.

Első szolgálati területe Borsod-Abaúj-Zemplén megyében Szerencs, Gönc, Telkibánya és Sátoraljaújhely körzete volt, közel hét esztendőn át. Ezt a körzetet az otthona és a gyülekezetek között ingázva gondozta úgy, hogy hetenként csupán másfél, két napot tartózkodott otthon a családjával, a többi időt a gyülekezetek szolgálata töltötte ki. Habár a nyári szünetekben hétvégeként rendszeresen családja is vele tartott, lányai úgy emlékeztek vissza a kezdetekre, hogy onnantól kezdve az addig természetesnek vett édesapai szerepet háttérbe szorította az elsőrendű misszióterület, a gyülekezetek szolgálata. De cserébe a lelki értelemben vett család egyre gyarapodott édesapjuk életében újabb és újabb gyermekekkel, majd később unokákkal is, akik bizalmukkal és ragaszkodásukkal pópapájuknak, tiszteletbeli nagyapjuknak tekintették őt.

A Magyarországi Szabadegyházak Tanácsának Lelkészképző Intézetét elvégezve, az Evangélikus Teológiai Akadémián tett szigorlati vizsgát 1991. június 17-én és szerzett egyetemi rangú diplomát. Ezt követően első szolgálati körzetéből már családjával együtt költözött Hódmezővásárhelyre, ahol a gyülekezeteket immár feleségével, Irénkével közösen gondozták. A lelkészi szolgálatra is itt szentelték fel 1992 novemberében. 1993-ban újra költözött a család – ekkor Hajdúböszörménybe –, mivel a Tiszavidéki Egyházterület Konferenciája titkár-pénztárosává választotta meg. Egy időben még Szolnokra is eljárt, ahol a felszentelt lelkészi feladatokat látta el.

A názareti ács Fiához hasonlóan fiatal gyermekként, majd fiatalemberként ő maga is gyakran segített ácsmester édesapjának, és amikor már a mennyei Mester szolgatársaként lelki házakat épített, a korábban megszerzett gyakorlati ismereteit és rátermettségét kamatoztatta, amikor a terület megbízásából felügyelte és sokszor kétkézi munkájával is segítette Debrecenben a területi iroda és imaház, valamint a szegedi imaház építését.

1999-ben ismét visszatért az észak-magyarországi gyülekezetekhez, amikor a miskolci körzet gyülekezeteit pásztorolta, majd 2006-ban, amikor végül

hazaköltöztek nyíregyházi otthonukba, szabolcsi és hajdúsági gyülekezetek lelkésze volt.

Nyugdíjasként sem tétlenkedett. Ahová csak hívták, készséges örömmel ment szerte az országban és az országhatáron is túl, hogy a testvérekkel együtt hasogassa Isten Igéjét, mindnyájuk épülésére. Különös tapintattal és szeretettel szolgált az elesetteket, a kivetetteket, akik próbákkal, nehézségekkel küszködtek. Isten Lelkének ereje által szolgálata minden hozzá forduló szívbe új reményt és gyógyulást hozott. Ugyanakkor tudott kemény és határozott, megingathatatlan is lenni, amikor nevének kellett nevezni a bünt. Egyik munkatársa úgy jellemezte őt, hogy „a munkában szorgalmas, magatartásában nagyon becsületes ember volt.”

Magánemberként vidám, derűs és társasági ember volt; szerette a szépet, úgy a zenében, a képzőművészetben, mint a természetben. Rendszeresen járta a természetet az egyházi túratáborok alkalmával, és családjával vagy barátai társaságában is. Talán egészségügyi problémáiból adódóan sem csupán a makrobiológia, Isten teremtet világának szemmel látható csodái nyűgözték le, mert szívesen tanulmányozta az emberi szervezet működésében feltárt törvényszerűségeket is, amelyek az emberi szem elől egyébként rejtve maradnának.

Édesapja elvesztése után – akivel a szolgálatból adódó elkötelezettségek miatt nem tölthetett annyi időt, amennyit szeretett volna –, megkülönböztetett szeretettel fordult édesanyja felé, akit igyekezett rendszeresen látogatni, és ápolni vele a szülő-gyermek viszonyt.

Mint édesapa, számon tartotta lányai szükségleteit, és amiben csak lehetett, segítette őket. Türelemmel és szeretettel támogatta Virágot elsőszülött gyermeke, Dávid elvesztésekor, és támogatták letelepedésüket is Aszódon. Amikor tehette, meglátogatta külföldön élő lányait, Babut és Ritát, akikenél nemcsak az adott ország látványait igyekezett felfedezni, de náluk is előbújt belőle a mesterember, ha az otthonukban szükség volt egy kis építésre vagy felújításra. Nagyon szerette második szülött unokáját, Mátét, akinek csodálatos nagyapja volt. A sok játékos elfoglaltság közben szeretettel és örömmel taníttatta az élet különféle dolgaira, és egyetemi tanulmányait is támogatta.

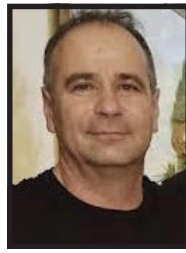
Élete utolsó két évét, a Covid-19 világjárvány és egészségügyi állapota miatt már jórészt otthonában töltötte, de még ekkor sem szűnt meg telefonon vagy interneten keresztül tanácsolni és segíteni azokat, akik hozzá fordultak. Betegségét végtelen türelemmel hordozta, és amíg erejéből telt, azon fáradozott, hogy otthonukat minél kényelmesebb és kellemesebb helyként hagyja hátra felesége, Irénke számára.

A közeli feltámadás és üdvössége biztos tudatának reményében, Megváltójába vett teljes bizalommal tette le életét Teremtője és Mestere kezébe, hogy egy rövid szempillantásig tartó álom után, Isten életadó szavára felszökkenve ismét visszakapja azt romolhatatlan dicsőségben.

Utolsó útjára 2022. március 10-én kísérték őt a nyíregyházi Északi temetőben, ahol ravatalánál Fenyvesi Péter Pál uniótitkár testvér Zsolt 103:1–5 és Jn 14:1–3 versei alapján hirdette Isten titkát, az emberiség egyetlen reménységének üzenetét, a sírnál pedig Hegyes-Horváth Géza területi elnök testvér a kegyelem, irgalom és szeretet Istenét bemutatva idézte fel Ézs 26:19 és a 35. fejezet versei alapján a feltámadás és az örök élet áldott reménységét, amelyben része lesz Isten minden megváltott gyermekének. A gyászszertartáson családján és népes rokonságán kívül részt vettek volt lelkésztársai, munkatársai és hittestvérei, akik az ország különböző gyülekezeteiből érkeztek úgy a Tiszavidékről, mint a Dunamellékről, sőt még a határon túlról is, valamint barátai és ismerősei, mindazok, akik tisztelték és szerették.

„Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utójára az én porom felett megáll” (Jób 19:25).

KiVi

Kovács József

1965–2021

Hirtelen, váratlanul és szinte minden előzmény nélkül hagyott itt minket Kovács József testvér. Ő a Solti Gyülekezet presbitere volt. Nem érte meg az 57. születésnapját. Négy gyermek édesapja, fiatal nagypapa és egy szerető férj távozott sorainkból.

Kovács József testvér a Solti Gyülekezet motorja volt a szó igazi értelmében. Ha az épület javításáról volt szó, ha valakinek lelki gondja, baja volt, vagy ha anyagilag szorult segítségre, hozzá bármikor lehetett fordulni. Ha nem volt szolgálattevő, prédikált, de énekelt a kórusban, látogatott. Egyszóval igazi presbitere volt a gyülekezetnek. Nem idegenkedett az online tértől, addig „tanulta”, gyakorolta, míg az egész gyülekezetet bevonta, és szinte az első perctől kezdve voltak zoomos szombatkezdő áhítataik.

A városban is nagyon sokan ismerték, szerették, hiszen híres volt arról, hogy idegeneknek is bármikor szívesen segített.

Édesanyja, felesége, anyósa is adventista, és ilyen értelemben nevelték gyermekeiket. Negyven éven át voltak házások. Házasságuk is mintaértékű volt. Régóta ismertük őket ahhoz, hogy lássuk, mennyire szeretik egymást.

Sajnos a járvány őt sem kerülte el, és tíz napon belül elvitte. Azonban még maszkkal az arcán is részt vett a szombatkezdő alkalmon, imádkozott velünk és értünk, és azzal a reménységgel búcsúzott el, hogy találkozik majd családjával, drága feleségével, gyermekeivel, anyósával és szeretett testvéreivel.

Temetése 2021. december 7-én volt. Árvai Tamás testvér az életútját mutatta be, míg Gyurkó János testvér a vizsgálatás ígét a Jelenések könyve 21:4–5. verséből hozta. Temetésén gyönyörű énekszámok, és fia, Ádám megható verse; Ő nem ejt hibát – hangzott el. Utolsó földi útjára a fél város elkísérte.

Hiszünk abban, hogy a feltámadáskor, a nagy találkozáskor együtt köszöntheti Jézust – népes családjával, testvéreivel.

Gyűrűs Panni

Körlevél a koronavírus-helyzetről

Kedves Testvérek!

„Mert közel van a szabadulás az istenfélőkhöz, hogy dicsősége lakozzék földünkön.” (Zsoltár 85:10)

Szeretnénk megköszönni a testvéreink türelmét és együttműködését a járványhelyzet kezelésében. Köszönjük a bizalmat, amivel fogadtátok és alkalmaztátok a világegyház megoldásra vonatkozó tanácsait, állásfoglalásait.

Felelőtlenség lenne kijelenteni, hogy a vírussal nem lesz több dolgunk, de az esetszámok csökkenése, a legutóbbi mutáns természete, az immunizálás tömeges alkalmazása sokat javított a helyzeten. A kormányhatározat feloldotta az eddigi intézkedéseket, a maszk beltéri használatát is. Ezzel összhangban, a gyülekezeteinkben is megszűnik a maszk kötelező használata istentiszteleti alkalmainkon.

Ennek ellenére továbbra is javasoljuk a maszk használatát a tavaszi időszakban, valamint a jól ismert közegészségügyi szabályok betartását (fokozott higiéné, kézfertőtlenítő a bejáratnál, gyakori szellőztetés, „testvéri csók” mellőzése). A gyülekezeti bizottságok a helyi sajátosságok figyelembevételével (zsúfolt, kis légtérű termek) továbbra is hozhatnak kötelező érvényű intézkedéseket. A koronavírus itt marad, és veszélyt jelenthet különösen azoknak a körében, akik krónikus betegségeken szenvednek és nem éltek az immunizálás (oltás) lehetőségével.

Jó lenne azt írunk, hogy a válságnak egyelőre vége, és kezdődhet az építkezés, a közösség helyreállításának ideje. A szomszéd országban dúló háború viszont új helyzetet teremtett. Ismét összefogásra van szükségünk, segíteni a rászorulókat, imádkozni a békéért. Bármilyen megtörténhet, amiről eddig csak beszélünk, ezért felértékelődik az evangélium, a bibliai jövőkép, az áldott reménység üzenete. Úgy a járvány, mint a háború áldozatainak vigasztalására, és a szavakon túl segítségre van szükségük. Legyen minden gyülekezet a megoldás helye!

Az Úr közel!

Kelt: Pécel, 2022. március 9.

Testvéri üdvözléssel:

Ócsai Tamás
unióelnök

dr. Ósz-Farkas Ernő
ESZO vezető

Csizmadia Róbert
DET elnök

Hegyes-Horváth Géza
TET elnök

Nyári tábori ajánló gyerekeknek

Ha nyár, vár Rád a Fürkésztábor!

Erdő mellett, völgy ölén, ahol a gyerekek madárdalra és trombitaszóra ébrednek, vár rátok a Fürkészek izgalmas tábora Bózs-ván! Kapitányaink segítségével idén is felkutatjuk a Zemplén kincseit, a csodálatos kvarckristályokat, csillogó ásványokat. Kirándulunk éjjel és nappal, gyalogosan, kisonnattal, hogy megismerjük az erdők, mezők titkait. A csapatok összemérhetik ügyességüket, tudásukat élő sakkban, mé-tában, fociban, csapatinduló és zászlóké-szítésben, számháborúban és más stratégiai játékokban. Lehetőség lesz lovaglásra, kézműveskedésre, csónakázásra, szikla-mászásra, sőt a törvívás alapjainak elsajá-

títására is. Esténként kapitányaink hang-játéka, az arnyékszínház kreatív, örömteli percei nyújtanak felejthetetlen élményt. A Zemplén kincsei mellett a szív és lélek titkait is megismerhetitek, a teremtés izgalmas történetén keresztül.

Mi a jelmondatunk? Máté 7:12 – „Amit szeretnél, hogy veled tegyenek, te is azt tedd a másikkal!”

Szeretettel várunk, hozd magaddal barátaidat is!

Táborunkba 7-14 éves gyermekeket várunk (szülők nélkül).

A tábor díján túl 500 Ft kézműves anyagköltséget is kérünk a résztvevőktől.

Ha képeket vagy videót szeretnél nézni eddigi táborainkról, akkor itt kaphatsz egy kis ízelítőt: https://www.youtube.com/results?search_query=minthacsak-malettvolna&page=1

Frendné Oravecz Adrienne
turnusvezető

ADRA hírlevél

Afrika EXPO

Ahogy arról az *AdventInfo* előző számában is hírt adtunk, a múlt év végén pályázatot nyújtottunk be a Hungary Helps Programhoz a kenyai oktatás-fejlesztő programunk támogatására. Ez év februárjában értesítettek, hogy pályázatunk nyertes lett, így 14 500 000 Ft támogatást nyújtanak a program megvalósítására, melyet ezúton is hálásan köszönünk! Ennek kapcsán meghívást kaptunk a Miniszterelnökségtől a Hungary Helps által szervezett, március 3–6. között megrendezett Afrika EXPO-ra. A meghívást természetesen elfogadtuk és jelen voltunk, kapcsolatokat építettünk.

A Budapesten megrendezett Afrika EXPO 3. és 4. napján több önkéntesünk jelenlétével is támogatta a Kenyában induló oktatás-fejlesztési programunkat. A panelbeszélgetések pedig lehetőséget nyújtottak az afrikai országokban tevékenykedő, különböző szervezetek nagyszerű és szükségszerű projektjeinek megismerésére.

A Budapesten megrendezett Afrika EXPO 2. napján a Kenyában induló, oktatás-fejlesztő programunkkal kapcsolatosan tájékoztattuk az érdeklődőket. Programunkat az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Kar szakembereivel valósítjuk meg. A kenyai programunk során együttműködő szervezetek: Ubin Adam Afrika, ADRA Kenya és az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai kar szakemberei.

Az expón standunknál a kar is képviseltette magát, Erdős Attila személyében.

Lőrincz Melinda
ADRA munkatárs

Az ADRA Alapítvány működését a Nemzeti Együttműködési Alap, a Miniszterelnökség és a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatja a „NEAN-KP-1-2021/5-000077” és a „NEAO-KP-1-2021/10-000558” pályázati azonosítószámú szerződések keretében.